

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Esse Infinitum, Esse pares optat casus. sed non male dices Huic licet esse
probu[m], loquitur sic Quintilianus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

nolim dicere sedeo iustus, albus niger, quia natus rectus a tergo debet exprimere modum uerbi, ut quomodo sedes: erectus, curuus. iacet supinus, uiuit letus, ponunt enim pene per aduerbium, quod est sic loquitur, sedes animam, ambulo corpus &c. Vim uerbi suo habent efficio, euado, ut efficio or bonus, euasisti peritus, quod etiam dicimus per actum cum prepositione in, ut euasisti in doctum uirum, significat etiam aliud euado, sed hac in locutione est longe pulcherrimum. uiuo letus, id est letet quicquid dicat triuiales.

Esse Infinitum,

Esse pares optat casus, sed non male dices

Huic licet esse probum, loquitur sic Quintilianus.

Esse copulat similes casus pro eadem re acceptos, quorum a fronte positus nisi sit actus, nunquam regitur ab esse, de natus, uideor mihi esse doctus, non doctus, quia pro priori casu respicimus suppositum uerbi personalis, ut ego uolo esse doctus &c. sic colligimus ex doctissimo grammatico loane sulphitio, ab ipso Badio quod optime enucleato. Terentius. Hei mihi discere esse pater ab his qui uere sciunt, aliquando nullus uidetur natus precedere, & sequitur tamen. Idem, Quae sese inhoneste optauit parare hic diuitias, quod in patria pauper uiuere. Hinc aliqui eliciunt dici posse, placet mihi esse bonus, sed minus recte, ait Lancilottus, quia apud Terentium natus intellectus precedit, ut hic, Sperne repugnando tibi tu contrarius esse ideo licet dicamus, uolo esse bonus, discio esse pater, opto pauper uiuere, quia uiuo habet uim uerbi substantiuum, non tamen mihi placet esse doctus, nec dicimus (ut idem ait Lancilottus) Platonis interest esse boni. Nam aliud est dicere in re Platonis boni, aliud utile est Platoni esse bonum, nec usquam legimus copulatum gerendum (ait idem) nec modum hunc loquendi, sicut illi, precipe illi esse amicus, uel meus amicus, sonat enim nescio quid triuiale. haec Lancilottus, cui cum Mancinello facile assentior, contra Valla qui dixerat, illi ne libeat tibi esse intimus, quod inusitate quod dicitur, ait Valla, inuenit tamen apud Lucanum, quod negat omnino Mancinellus, Namque in illo Lucani li. ix, Tutumque putauit iam bonus esse socer, nomen precedere & sequi constat, quod in alijs non fit. sic Ouidius de ponto. Et quis in extremo positus iacet orbe tuorum. Me tamen excepto quod precor esse tuus, dicere potuisset (inquit Valla) sed non tamen uenuste, quae precor esse tuum, qui modus loquendi e graeco fluxit ubi est usitatissimus. Concludit igitur Mancinellus dicendum esse, precipe illi mihi esse familiaris uel familiaris, ut licet mihi esse bono & bonum, sed ornatius casus copulamur sibi. Hora. in arte. Mediocribus esse poetis. Non diu non homines non concessere colunt. Oui. viij. Meta. uobis immunibus huius esse mali dabit. Hic

Int notant in descriptone quia... pta ppare vq metapogone... hunc bapth p... 3... m... f

Ioannis Despauterij Niniuite.

imunis. i. exēpt^o q̄si ad munia, q̄ sunt popularia grauatina, nō obli-
gatus. Quinti. lib. iij. An illi accidat uiro bono esse uel malo, & lib.
iij. Procuratori em̄ tibi esse non licuit. Martialis ad Carinū, Nobis
non licet esse tam disertis. Philelphus li. epi. i. Prolixiori mihi esse nō
licuit. Exēplū posterioris, quia maius est dubiū. Hora. Me primū il-
lorū dederim q̄bus esse poetas Excerpta numero, legi quibusdam li-
bris q̄bus esse poetis, Hypimestra ad linū. Quo mihi cōmissio non li-
cet esse piam. Quinti. li. viij. An huic esse procuratorē liceat, & li. iij.
procuratorē tibi esse non licuit. Terē. in Heaut. Nō expedit bonas
esse uobis. Cēsar lib. vi. de bello gallico. Quibus iam licet esse fortis
natūsimos. Luca. li. iij. Nūquid tibi magne per umbras. Perq̄ meos
manes generū nō esse licebit, & in sacris. Dedit eis potestatem filios
dei fieri, quia fieri ambulat cū esse. Et alibi, Nūquid molestos esse ho-
minibus est parū uobis. Nebrissenis ait recte sic dici, quia actūs præ-
cedens implicat qui ppter datiuū facile intelligit neq̄ exprimet. q̄s
em̄ sic loquutus est, licet huic hūc esse pcuratorē &c. Possumus q̄q̄,
ut Badius cum alijs quibusdā doctissimis, ordinare sic ut infinitum
ante se nihil habeat, post se actū, ueluti esse procuratorē licet huic, et
totū esse pcuratorē fungit officio nū, ut discere ē bonū &c. dedit eis
hoc. f. filios dei fieri, quod fungetur officio accusatiui &c. ubi eē nāq̄
nullū casum ante se habet, nec intelligit nū, si casum a tergo habue-
rit, actūs erit, esse pauperē pstat q̄ esse diuītē iniuste. In hac regula nō
sine autoritate temere loquēdū est. Ouidi. Speremq̄ in molli mo-
bilis esse thoro, quia licet excusent p subauditiōē actū nollē dicere,
sperē esse mobilē, nec sperē me esse mobilē, licet nihil sit forte uitij, re-
ctius tñ dico, spero esse mobilis, ut uolo esse doctus, q̄ uolo me esse
doctū libentius dixerō. Est tñ ubi, p nō magis desyderē actūs, pfer-
tim a parū elegātibus. Ouidi. lib. xij. meta, sed em̄ quia retulit A iax.
Esse louis p nepos, p rettulit esse iouis pronepotē. Et li. i. de Ponto ad
Maximū. Hoc ubi, uiuendū est satis consequar aruo Inter inhumanos
esse Poeta getas, licet autē dicere, Apparet seruus hic eē dñi pau-
peris. De fore dicūt quidā idē quod deesse, de grō, uocatiuo & abla-
tuo Lancilottus, uir mea quidē sentētia exercitatissimus, dicit nō re-
periri exempla scio dari solere uolentis esse boni &c. sed autoritatē
poetę aut oratoris quærimus, Esse dei &c. philosophis relinquimus
audiui Ioannem esse doctum &c.

Appositio,

Apponens coniunge parī casu duo fixa.
Esto res eadem declaratumq̄ præito.